

3 e trefaldighet Mika 7:18-20

201817 Mariakyrkan

Jag vill i dag i min predikan utgå från texten i Mika. Mika föddes i mitten av 700-talet f Kr i staden Moreset i Juda rike. På den tiden var Israels folk delat i två riken, som kallades Juda och Israel. Han var samtida till profeten Jesaja. Han var verksam ca 740-686 f Kr, under en period då grannriket Israel föll för den assyriska stormakten. Han var den förste profeten som förutsåg Juda rikets fall och Jerusalems förstörelse hundra år senare.

Boken går till rätta med folkets synder. På ett allvarligt sätt visar Mika på det som gått snett bland människor och att Guds vrede vilar över synden.

Jag vet att det inte är populärt att tala om att Gud är vred över synden. Paulus skriver *Ty Guds vrede uppenbaras från himlen och drabbar all gudlöshet och orätt hos de människor som håller sanningen fången i orättfärdighet.* Rom 1:18

Grundsanningen om oss människor är *Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud, och utan att ha förtjänat det blir de rättfärdiga av hans nåd, eftersom han har friköpt dem genom Kristus Jesus.* Rom 3:23

Gud är en Gud som söker efter det förlorade som dagens texter handlar om. Ett enda förlorat får som

gått bort sig är oändligt eftersökt av den gode herden, Herren Jesus själv. Eller som vi kan läsa om i Luk 15 kap i de övriga liknelserna om den förlorade penningen eller den förlorade sonen. Gud söker efter det förlorade till dess han finner det. Även vi människor får söka oss till Gud och likt den förlorade sonen stamma ut vår syndabekännelse för att få ta emot Guds förlåtelse och upprättelse.

Texten från Mika är slutverserna i Mika bok.

Mika är ett hebreiskt ord som kan översättas med ”Vem är?” eller ”Vilken?” Det ordet finns även i namnet Mikael, som betyder ”vem är såsom Gud?”

Gud hade gett sig till känna för mänskligheten allt ifrån den första människan.

I slutversen så går Mika tillbaka till urhistorien

Du skall visa Jakob trohet och Abraham nåd enligt den ed du i forna dagar gav våra fäder.

Till Abraham hade Gud gett ett fantastiskt löfte

Jag citerar 1917 års bibelöversättning: *Och HERREN sade till Abram: ”Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus, bort till det land som jag skall visa dig. Så skall jag göra dig till ett stort folk; jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse. Och jag skall välsigna dem som välsigna dig, och den som förbannar dig skall jag förbanna, och i dig skola alla släkter på jorden varda välsignade.”* 1 Mos 12:1-4

Detta löfte gav Gud till Abraham och Sara medan de ännu var barnlösa. Gud kom sedan att upprepa sitt löfte om att Gud skulle göra Abraham till ett stort folk och att i honom skulle alla släkter bli välsignade. Egentligen är det endast barnlösa par som längtar efter att få barn som kan förstå Abraham och Sara. Sedan Sara gått in i klimakteriet och menstruationerna upphört, då tänkte hon på ett mänskligt sätt att de måste på något sätt få Guds löfte att fullbordas så hon bjuder Abraham att skaffa barn genom tjänsteflickan Hagar. Så föddes Ismael, Men inte var Ismael löftets son. Det kom att dröja till Sara var 90 år som Gud den Treenige uppenbarade sig för Abraham vid Mambres Terebintlund. Nu talar Gud till honom än en gång med löftet att han genom Sara ska få en löftets son. Sara reagerar som 90-årig kvinna helt mänskligt att detta är omöjligt och tänkte: *”Skulle jag upptändas av lusta nu när jag är vissnad och min man är gammal?”* Men Gud höll sitt löfte och ett år senare hade de fått sonen Isak.

Löftet: *i dig skola alla släkter på jorden varda välsignade*, kom senare att upprepas till Isak.

Samma löfte gavs också till Jakob *i dig skola alla släkter på jorden varda välsignade*.

Av Jakobs 12 söner så knöts detta löfte till sonen Juda och hans efterkommande.

Jag kan inte gå in på alla detaljer kring hur Gud utlovade den kommande Messias. Men de visar på hur Guds vägar är annorlunda än våra mänskliga.

Gud preciserar i varje fall att han skulle vara av Juda stam och senare i Davids släkt.

I det femte kapitlet skriver Mika om denne Guds Messias

*Men från dig, Betlehem i Efrata,
så obetydlig bland Judas släkter,
skall jag låta en härskare över Israel komma,
en som leder sin härkomst från forntiden,
från det längesedan förflutna.
Ja, folket skall vara utlämnat
till dess hon som skall föda har fött.
Då skall de som är kvar av hans bröder
återvända till Israels folk.
Han skall träda fram som herde med Herrens kraft
i Herrens, sin Guds, höga namn,
och folket skall bo i trygghet,
nu då han blir ärad över hela jorden.
Han skall vara fredens herre. Mika 5: 2-5*

När de vise männen kom till Konung Herodes för att söka efter den nyfödde Judakonungen, så frågar de: *”Var är den nyfödde judakonungen? Vi hava nämligen sett hans stjärna i östern och hava kommit för att giva honom vår hyllning.”*

När Herodes frågar översteprästerna och skriftlärda var han skulle födas, så citerar de just denna profetia från Mika 5.

De vise männen begav sig sedan till Betlehem och ledd av stjärnan kommer de till stallet och får se uppfyllelsen av profeternas ord. Denne Jesus som kommit till världen för att frälsa syndare.

Jesus såg till människans djupaste behov och sade till den lame eller till den olyckliga kvinnan som sökte upp Jesus i Simon fariséens hus: *Dina synder är dig förlåtna*

Det är om denna Gud som uppenbarat sig i Jesus Kristus som profeten Mika skriver:

*Vilken gud är som du,
du som tar bort skuld och förlåter synd
hos dem som är kvar av din egendom.
Din vrede består inte för alltid,
du vill helst visa nåd.
Du förbarmar dig över oss på nytt
och utplånar våra brott,
du kastar alla våra synder i havets djup.*

Guds förlåtelse är en oändlig gåva till oss människor

Att Gud utplånar synden helt uttrycks också hos psalmisten:

*Så långt som öster är från väster
låter han våra överträdelser vara från oss. Ps 103:12*

Gud är nådig och barmhärtig mot det förlorade och ger en hel och full förlåtelse: *Jesu, Guds Sons, blod renar oss från all synd.* Guds vrede över synden tog Jesus på sig. Vid hans dop hördes Guds röst att Jesus var den utvalde. Där bekände han inte sina synder, för han var själv utan synd, utan han bekände och tog på sig hela världens syndaskuld. I Getsemane fick han också dricka ur den kalk som var fylld med hela världens synd. När anklagelserna haglar över honom när han står inför Pilatus, så var han tyst, eftersom han bar på allt som kan anklaga en människa. Det var om honom som den siste profeten Johannes döparen sa: *Se Guds Lamm som borttager världens synder*
Petrus skriver i 1 Petr 2:24f *Våra synder bar han i sin egen kropp upp på träpålen, för att vi skulle dö bort från synden och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår har ni blivit botade. Ni var som vilsegångna får, men nu har ni vänt tillbaka till era själars herde och vårdare.*

Det gäller i dag och alla dagar. I Jesus får vi gång på gång vara återfunna. Våra hjärtan får vara fyllda av himmelsk glädje. Gud dukar sitt bord till fest för oss. I dag får vi en försmak av denna fest och glädje när vi tar emot av livets bröd och välsignelsens bägare. Det är där som vi får möta den Gud, till vilken vi bekänner vår tro.